

Sv. Štefan – leto B

Preganjanje pride

Varujte pa se ljudi, ker vas bodo izdajali sodiščem in bičali po svojih shodnicah. Pred oblastnike in kralje vas bodo vlačili zaradi mene, v pričevanje njim in poganom. Kadar pa vas izročijo, ne skrbite, kako in kaj bi govorili, kajti tisto uro vam bo dano, kaj naj bi govorili. Ne boste namreč govorili vi, temveč Duh vašega Očeta bo govoril v vas. Izdajal pa bo v smrt brat brata in oče sina. Otroci bodo vstajali zoper starše in jih izročali v smrt. Vsi vas bodo sovražili zaradi mojega imena; toda kdor bo vztrajal do konca, bo rešen. Mt 10,17-22

Ne skrbite, kako in kaj bi govorili ...

Če še enkrat pogledamo poročilo o kamenjanju Štefana, vsakega od nas verjetno navdušuje izreden pogum tega pričevalca. Če pa se ustavimo ob svojih občutkih nam v glavi odzvanja misel, zakaj se Štefan ni ustavil malo prej. Zakaj je že tako slabo razpoložene poslušalce razdražil do konca. Kaj mu je bilo potrebno reči tisti usodni stavek: »Glejte, nebesa vidim odprta in Sina človekovega, ki stoji na Božji desnici!« To bi lahko zamolčal, pa bi ohranil celo kožo.

Ali se vam ni že zgodilo, da vam je kdo rekel, če bi takrat tistega ne rekel, pa bi se drugače izšlo. Kaj ti je bilo tega treba! Oni ti je zameril, ker si povedal, kar si mislil. Prijateljstvo je bilo s tem uničeno, sodelovanje je onemogočeno. Kaj nam o teh pomislekih govori današnji praznik?

Sveti Štefan je pričeval s tako gorečnostjo in tako modrostjo, da se mu nihče ni mogel ustavljati. Zato so zbrali krive priče, da ga uničijo. Sklep je bil že uresničen! Ne glede na to, kaj bi rekel, bi prej ali slej sledila ista kazen, isto trpljenje. Podobno je bilo gotovo z Janezom Krstnikom. Herod ga je dal zapreti, ker mu je očital, da ne sme imeti žene svojega brata. Vendar, ali bi bilo drugače, če bi mu tega ne očital. Prej ali slej bi padel v nemilost pokvarjenega vladarja, tako kot bi se Štefan ne mogel izmakniti zlu, ki so ga sklenili verski voditelji.

Zakaj se to dogaja? Ne zaradi besed, ki jih izreče eden ali drugi pravični, ampak zaradi zla, ki mu nasprotnik podleže. Včeraj smo razmišljali, zakaj tema ni hotela sprejeti luči in v čem je ta tema. Kdor se rodi iz krvi, poželenja mesa in iz volje moža, ta luči ne bo sprejel, smo ugotavljali.

Če bolj ljubimo gotovost in trden položaj, bomo pred seboj počistili vse, ki nam pridejo na pot.

Če bolj ljubimo ugodje kot resnico, nas bo vsak, ki govori o resnici in njenih zahtevah, vrgel iz tira.

Če bolj ljubimo svojo voljo kot božjo, bomo vsakega, ki govori o božji, skušali utišati.

Poskus utišanja preroka je torej logična posledica tega, da je sovražnik rojen iz mesa in ne iz Boga.

Kaj pa bi se zgodilo s Štefanom, če bi ne povedal vsega. Tudi sam bi se odpovedal božjemu otroštvu. V preračunljivosti bi podlegel skušnjavi gotovosti, ugodja in lastni volji. Odpovedal bi se zaupanju v božjo pomoč, odpovedal bi se resnici in božjim načrtov. Čeprav bi bil prvi korak v to smer skoraj neopazen, bi bil drugi in tretji že izničenja vsega božjega. Tako bi tudi Štefan postal eden izmed človeških otrok, brez božje moči.

Praznik svetega Štefana nas po božičnem prazniku opozarja na nevarnost srednje poti in na težo edine prave – ozke in strmi, ki vodi v življenje. Vsaka preračunljivost se hudo maščuje. Vodi nas v zgrešene kompromise, ki nas oddaljujejo od Boga. Preračunljivost izniči v nas vse, kar je božjega in nas potopi v brezizrazno podobo večine, množice, ki ni nasprotovala trpljenju nedolžnega, nasprotno, kričala je: Križaj ga! Na svetega Štefana je pred nami zelo jasno povabilo, povabilo k dosledni zvestobi resnice. Ni potrebno premišljevat, kaj bomo govorili, vedno se odločajmo za resnico, ta pa nas bo vodila tja, kamor moramo priti: v božje kraljestvo.